

**Vesele božične praznike in
srečno novo leto 2004 vam
želimo.**

LIST IZ MARKOVCEV

DOBRA V GLASBI, ŠE BOLJŠA V ŠOLI

Župan občine Markovci Franc Kekec je ob iztekajočem se letu v prostorih občine sprejel zlata maturanta Mojco Slana iz Prvencev in Aleša Zorca iz Zabovcev.

Župan je zlatima odličnjakoma čestital za izreden učni uspeh ter jima v imenu občine podaril majhno pozornost. V prijetnem klepetu v županovi pisarni je tekla beseda o študiju, oba namreč študirata v Ljubljani, o interesnih dejavnostih in preživljanju prostega časa. Zlata maturanta sta med pogovorom županu zaupala, da takšnega uspeha na maturi ni bilo težko doseči ter da je za dober uspeh potrebno sprotno delo in opravljanje šolskih obveznosti.

Zlati maturant Aleš Zorec iz Zabovcev študira primerjalno književnost in filozofijo na ljubljanski filozofski fakulteti. Sam pravi, da se mu študij filozofije zdi zanimiv predvsem zaradi tega, kako profesorji razlagajo svet, izredno zanimive pa so mu tudi moderne alternative. V prostem času se devetnajstletni Aleš zelo veliko ukvarja z glasbo. Poleg tega, da je vpisan v šesti razred nižje glasbene šole, igra tudi pri ptujskem pihalnem orkestru in ptujskem big bandu. Je pa tudi član glasbene skupine Skul, ki igra v glavnem alternativne zvrsti glasbe.

Podobno kot Aleš pa se z glasbo ukvarja

Župan Franc Kekec je zlatima maturantoma ob sprejemu podaril tudi priložnostna darila.

tudi naša zlata maturantka Mojca Slana iz Prvencev. Mojca igra klavir in flavto, med prostim časom rada bere ali pa ob kavi poklepeta s svojo starejšo sestro Darjo, sestričnami in prijateljicami. Tako kot Aleš se je tudi osemnajstletna Mojca odločila,

da s šolanjem nadaljuje v prestolnici. Vpisana je namreč na študij psihologije, za katerega pravi, da se ji glede na prve vtise ne zdi pretežak.

Mojca Zemljarič

Naša najstarejša občanka

KMALU BO STARA 102 LETI

Naša najstarejša občanka Neža Cvetko iz Markovcev bo prve januarske dni praznovala svoj visoki življenjski jubilej.

Neža se je rodila 5. januarja 1902 v skromni kmečki družini. Imela je šest šester in dva brata, življenje pa jo je že v rani mladosti odneslo s trebuhom za kruhom. Prijetna ženica, ki bo kmalu napolnila 102 leti, se še zmeraj rada pošali in od svoje nečakinje Marijane, ki zanjo skrbi, zahteva, da jo uboga prav vsako besedo. Sicer pa naša najstarejša občanka zjutraj rada malo dlje poleži, ob popoldnevih si krajša čas na kuhinjskem divanu, v toplih dneh posedi v hladni senci, zelo pa je vesela, ko se z Marijano odpravita na sprehod.

Jutro rada prične z belo kavo, za popoldanski obrok ji zadostuje juha, zvečer pa še mleko.

Ob visokem življenjskem jubileju Neži Cvetko izrekamo iskrene čestitke in ji želimo še veliko lepih brezskrbnih dni v njeni jeseni življenja!

mz

Dragi občani - Markovčani!

Pred vami je spet nova, novoletna številka vašega časopisa List iz Markovcev. Na videz sicer takšna, kot vse naše dosedanje številke. Pa vendar ni tako. Na svojo željo se je urednikovanju našega lokalnega časopisa odpovedala dosedanja urednica Slavica Pičenko Peklar, ki je orala ledino za naš časopis. V imenu uredniškega odbora, občanov in v svojem imenu, se ji zahvaljujem za dosedanje urednikovanje.

Njeno mesto je prevzela bodoča novinarka, sedaj še študentka novinarstva na Fakulteti za družbene vede, Mojca Zemljarič.

Na mladih svet stoji. Prepričan sem, da bo njeno urednikovanje uspešno in da ne bo pri svojem delu ostala sama.

**Mojca, želim ti uspešno delo!
Župan, Franc Kecek**

Spoštovani bralci Lista iz Markovcev!

Kako nadaljevati županove misli? Res je, da je na svojo željo od urednikovanja našega lokalnega časopisa odstopila dosedanja urednica Slavica Pičenko Peklar. Naloga, ki ste mi jo zaupali kot njeni naslednici, zagotovo ne bo lahka. Za čimboljše ustvarjanje našega časopisa bo potrebna čimvečja mera odgovornosti, resnega dela in pa izkušenj. In prav pri pridobivanju slednjih mi je veliko pripomogla naša dosedanja urednica, za kar se ji na tem mestu tudi iskreno zahvaljujem. Velikokrat sva se slišali le po telefonu in zadeva je stekla. Z dobrim sodelovanjem in zaupanjem, ki mi ga je izkazala, sva s pomočjo uredniškega odbora in vseh ostalih piscev ustvarjali številko za številko. Vesela sem, da moja pobuda in želja po ustvarjanju pred tremi leti, ko sem začela s študijem novinarstva, nista naleteli na gluha ušesa. Spomnim se, da me je k sodelovanju z lokalnim časopisom in lokalnim kabelskim programom povabila moja nekdanja profesorica italijanščine gospa Marta Prelog Rožanc. In tako se je začelo. Z beležko, pisalom in fotoaparatom. Po terenu. Od vrat do vrat. Po številnih prireditvah, občnih zborih, koncertih in še bi lahko naštevala. Ljudje te spoznajo in s spremljanjem vsakodnevnega dogajanja te okolje vsrka vase in kar naenkrat postaneš tudi sam del družbenega dogajanja. Spoznaš nove ljudi ter slediš razvoju in uspehom lokalne skupnosti. Pa da ne pozabim omeniti vseh naših društev, ki se trudijo po najboljših močeh. Od kulturnikov do etnografov, športnikov, konjenikov, ribičev, turistov, gasilcev, podeželskih žena in še bi lahko naštevala. V treh letih mojega novinarskega dela se je zgodilo ogromno reči. Od oživljanja ljudskih običajev in kulturne dediščine do samega razvoja občine. Novi občinski prostori, obrtna cona, večnamenska dvorana Bukovci, vrtec, obnova gasilskih domov, obnova kinodvorane, sanacija ribnikov, izgradn-

ja cest, projekt celostnega razvoja podeželja in obnove vasi in še marsikaj, kar je uspelo naši mladi občini udeležiti v letih po odcepitvi od MO Ptuj. V bližnji prihodnosti se načrtuje gradnja hitre ceste, male hidroelektrarne, elektrarne na bioplin in seveda večnamenske dvorane v Markovcih.

Spoštovani bralci! Zavedajmo se, da smo občina vsi njeni občani. In zavedajmo se, da na nas sloni napredek. Vsi, ki se aktivno udeležujete v društvenem življenju, ste prav tako zaslužni za razvoj in napredek. Spomnimo se samo na primer edinstvenih prireditev, kot so markovski fašenk, veliko srečanje računalničarjev - lanfest, žetev v Prvencih, košnja v Šturmovcu, martinovanje v Bukovcih, parada pihalnih godb, folklorne revije in navsezadnje tudi praznovanje občinskega praznika. Ne smemo pa pozabiti niti na šport. V tretji slovenski nogometni ligi nas že nekaj sezon dostojno zastopa NK Stojnci, nov športno rekreacijski park smo letos poleti odprli v Zabovcih, Borovci nas vsako pomlad s kolesi popeljejo po mejah naše občine, že dve leti izbiramo silaka občine, sicer pa se znotraj vasi skozi vse leto odvijajo raznorazne športne aktivnosti. In prav je tako.

V tem kratkem pogledu nazaj sem se nekako zavedla, da sem tudi sama postala del življenja naše občine in da ni bilo prireditve, ki bi jo izpustila. Pa najsi bo to obisk gasilskih občnih zborov ali pa najrazličnejših kulturnih prireditev. Povsod ste me zelo lepo sprejeli in prav povsod sem se med vami, spoštovani občani, prav dobro počutila. Čeprav so naše prireditve vedno manj obiskane, pa moram sama reči, da je lahko prav vsakemu, ki se ne udeleži raznovrstnih praznovanj, resnično žal. Ogromno je stvari, ki jih znamo pokazati in ogromno je stvari, ki jih lahko ustvarjamo skupaj. In prav s to mislijo Vas pozivam, spoštovane bralke in cenjeni

bralci, da skupaj soustvarjamo časopis, ki je pred Vami. Najsi gre za društveno življenje, uspehe posameznikov ali dobronamerne kritike. V uredništvu bomo veseli vsakega Vašega prispevka, še bolj veseli pa bomo, če bo naši občini in pa vsem, ki se trudijo soustvarjati razvoj občine, uspelo doseči zastavljene cilje. Ne ustavimo se. Pokažimo, da znamo, da smo sposobni in da lahko uspemo. Naj bodo načrti in izzivi tisti, ki nas bodo gnali k zastavljenim ciljem. In moj cilj je, da ustvarjamo časopis, ki ga bodo radi v roke vzeli tako mladi kot stari. Želim, da List iz Markovcev ostane časopis, ki je ustvarjen za občane in po meri občanov. In ravno zato Vas vabim, da se nam pridružite. Vsem, ki mi na tej moji novinarski poti stojite ob strani, predvsem staršem, prijateljem, lokalni skupnosti in Tednikovim novinarskim kolegom, pa na tem mestu izrekam iskreno zahvalo za vso podporo, zaupanje in prepotrebne nasvete.

Ob iztekajočem se letu Vam dragi bralci želim čimveč osebnih in poslovnih uspehov, medsebojnega razumevanja, sreče, zdravja in zadovoljstva. Prijetne božične praznike in pogumno v leto 2004.

Mojca Zemljarič

**IZTEKA SE LETO,
PRED NAMI JE NOVO,
NAŠI UPI IN ŽELJE ZA PRIHODNOST
NAJ VAM SPOŠTOVANI OBČANI ODPREJO VSE MOŽNOSTI IN NAJ SE VAM URESNIČIJO VAŠI CILJI IN HOTENJA.
KJER JE CILJ, JE TUDI POT.
Z RAZUMOM IN STRPNOSTJO STOPIMO V PRIHAJAJOČI ČAS
IN Z MEĐSEBOJNIM ZAUPANJEM
BOMO SKUPAJ OSVOJILI VSE ŽELJENE CILJE.**

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO VAM ŽELIM

ŽUPAN FRANC KEKEC

Iz velike sejne sobe občine Markovci

RAZDELILI ŠE ZADNJI DEL LETOŠNJEGA PRORAČUNA

Decembrska seja občinskega sveta je potekala v vzdušju sprejemanja pomembnih odločitev za občinski proračun.

Svetniki so razpravljali kar o 14 točkah dnevnega reda. Že na samem začetku so sprejeli Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča. Ta je v predlogu glede na spremembo zakonodaje vseboval tudi zaračunavanje nadomestila za nezazidana stavbna zemljišča. Vendar so svetniki odločili drugače. Še naprej bodo občani občine Markovci plačevali stavbno nadomestilo le za zazidana stavbna zemljišča, enako velja tudi za pravne osebe v občini. Kljub navedenemu bodo položnice davčne uprave za plačilo stavbnega nadomestila za leto 2004 višje, saj je povišana vrednost točke. Za kvadratni meter koristne površine stanovanj bo potrebno odšteti okrog 38 tolarjev. To je še vedno za polovico manj, kot plačujejo za stavbno nadomestilo sosednje občine.

O razdelitvi sredstev

Upoštevati je potrebno dejstvo, da je občinski proračun za leto 2004 znižan za celih 270 milijonov tolarjev na račun stavbnega nadomestila Dravskih elektrarn. Dravske elektrarne bodo namreč poslej namesto stavbnega nadomestila občini plačevale koncesnino za rabo reke Drave državi, ta pa bo le 60 odstotkov tega odstopila občini. S takšnimi pokazatelji je sprejet tudi drugi rebalans proračuna za leto 2003 in sprememba proračuna za leto 2004. Ob sprejemanju obeh odlokov so svetniki glasovali tudi o posameznih amandmajih, ki so bili vloženi na predloge. Na ta račun so bila dodeljena dodatna finančna sredstva v letu 2003 zabovškemu gasilcem v višini enega milijona tolarjev za obnovo dvorane, zabovškemu športnikom 300.000 tolarjev za izgradnjo balinarske steze in dokončanje pomožnega prostora; stojnskimi gasilcem 800.000 tolarjev za dokončanje dvorane (pokritje še neporavnanih stroškov) ter 1.5

milijona tolarjev za protipožarno varnost preko Gasilske zveze. V letu 2004 so bila preko izglasovanih amandmajev dodeljena naslednja dodatna sredstva: dva milijona in pol za izgradnjo spomenika žrtvam vojn in poveljnih pobojev, 450.000 tolarjev za manjše projekte s področja kmetijstva ter milijon za vzpostavitev evidence nezazidanih stavbnih zemljišč in vzdrževanje GIS-a. 5 milijonov so prejeli tudi gasilci iz Nove vasi za izgradnjo gasilsko-vaškega doma. Edini amandma, ki ni bil izglasovan, je predlagal, da se nameni 4 milijone tolarjev za izgradnjo lesenega mostu čez Rogoznico v Zabovcih. Dodatna sredstva so se v glavnem črpala iz postavke večnamenske dvorane pri OŠ v Markovcih, tako da je postavka za izgradnjo dvorane znižana za dobrih 12 milijonov oziroma je ostalo za izgradnjo dvorane v letu 2004 dobrih 150 milijonov tolarjev. Na podlagi tega bo verjetno potrebno ponovno premisliti, kako veliko večnamensko dvorano v Markovcih sploh graditi.

Sprejete so bile tudi dopolnitve Odloka o

ustanovitvi JZ Knjižnice Ivana Potrča Ptuj. V nadaljevanju se je bil predlagan za člana sveta zavoda Knjižnice Karl Majcen - član sveta občine Markovci.

Proti povišanju cene vode

Ponovno pa so se svetniki postavili po robu predlogu Komunalnega podjetja Ptuj k povišanju cene vode. Še vedno jim namreč ni znano, kako je nastal in se razporedil dobiček Komunalnega podjetja, saj občine Markovci, kot solastnika in soustanovitelja podjetja, nihče ni povprašal po soglasju pri razporeditvi dobička.

Na predlog KVIJAZ-a so svetniki imenovali odgovorno urednico Lista iz Markovcev. Dosedanja urednica je namreč podala odstopno izjavo. Do izteka mandata občinskega sveta bo urejala občinski list Mojca Zemljarič iz Nove vasi, ki je bralcem glasila že poznana po številnih dosedanjih člankih v občinskem glasilu.

S strani občinskega sveta je bil ustanovljen varnostni sosvet kot projekt partnerskega sodelovanja med občino

Markovci in Policijsko postajo Ptuj. Gre za posvetovalno telo, ki ga sestavljajo župan občine, vodja policijskega okoliša, predstavniki društva upokojencev, predstavnik OŠ Markovci, predstavnik gasilcev, Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, predstavnik mladih, predstavnik športnih društev, župnijskega urada Sv. Marko in predstavnik Občinskega sveta Občine Markovci. Varnostni sosvet naj bi aktivno sodeloval pri delu posvetovalnega telesa, dajal pobude in predloge za reševanje varnostnih problemov, izvajal naloge, ki bi jih prostovoljno sprejel, deloval v korist splošne varnosti ne pa v korist svoje lastne varnosti ali v korist organa oz. institucije, ki ga zastopa.

V nadaljevanju se je so podali v javno dobro nekatere poti na območju občine. Več vroče razprave pa so povzročile kar tri vloge za odkup ali oddajo v najem iste

parcele v Zabovcih, to je parcelna št. 1105/325 k. o. Zabovci, ki je v naravi travnik. Na koncu so svetniki odločili, da ostane parcela v lasti občine ter se jo odda v najem dosedanjemu uporabniku parcele. Sklenili so še, da se odda v upravljanje ŠRD Zabovci parcela 1105/324 k. o. Zabovci. Prav tako se na vlogo posameznikov prodajo občinske parcele št. 63/17 in 721/1 k. o. Stojnci ter 22/2 k. o. Zabovci. Parcelo za ureditev vaškega igrišča želijo kupiti tudi športniki v Strelcih. Svetniki so ob razpravi sklenili, da se sredstva za odkup parcele v Strelcih dodelijo ob zaključnem računu proračuna za leto 2003, v kolikor bo do takrat parcela postala zazidalna.

Pogajanja s Perutnino še tečejo

Župan je svetnike obvestil tudi o rezultatih zadnjih razgovorov pri Perutnini

Ptuj glede nadaljnje namere farm v Sobotincih. Na novembrski seji so namreč svetniki sklenili, da je ponujena cena za odkup farm v Sobotincih v višini 85 milijonov tolarjev nesprejemljiva. Županu so naložili, da se skupaj s pogajalsko skupino še naprej dogovarja s Perutnino o znižanju cene ali o spremembi namembnosti objektov. Občina nikakor ne bo dovolila vzreje prašičjih pitancev v sobetinških farmah. Žal tudi na zadnjih pogajanjih zadeve še niso dorekli. Perutnina je obljubila, da bo še pred iztekom leta pisno odgovorila na občinske zahteve in želje.

Po nekaj zanimivih svetniških pobudah in vprašanjih je bila zadnja letošnja seja s tem zaključena.

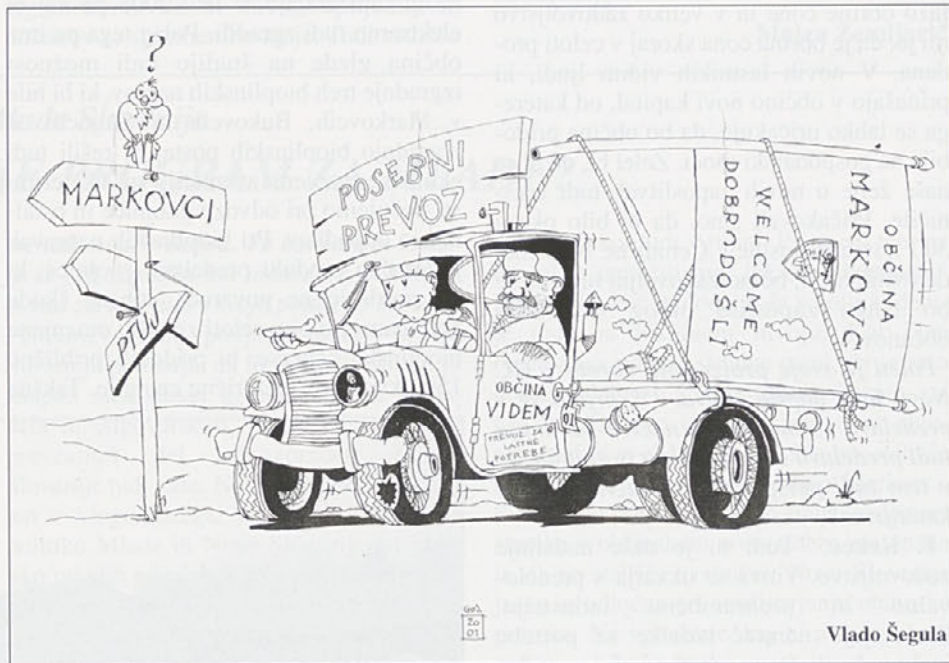
Marinka B. Kolenko

MEJA MED OBČINO MARKOVCI IN OBČINO VIDEM

Zgodba o meji, ki ločuje občini Markovci in Videm, se kot jara kača vleče že od nastanka samostojne občine Markovci. Okrog nje je bilo tudi že veliko medijskega pompa, zato zgodbo gotovo že vsi poznate. Le na kratko povzemam dosedanje dogodke.

Videmčani so letos poleti ponovno, že tretjič, odstranili obvestilno tablo, ki pred jezom z videmske strani opozarja in želi dobrodošlico ob vstopu na območje markovske občine.

Prav tako letos pozno spomladi je občina Videm na upravno sodišče podala tožbo, v kateri toži Občino Markovci za nepravilno postavitve meje. Videmčani trdijo, da bi bila pravilna meja sredina reke Drave, Markovčani pa, da ta ni nikoli obstajala. S postavljenjo mejo je naša občina vse doslej soglašala, kako tudi ne bi, saj je ni določila ne občina Markovci ne občina Videm, temveč Geodetska uprava, ki je državni organ, najvišje zakonodajno telo pa je mejo tudi potrdilo, ko je državni zbor ustanavljal obe sosednji občini. Markovčani na mejo po videmski volji ne pristajajo, nasprotno - če se bo obstoječa meja že prestavljala, potem naj se prestavi na prvotne meje, ki pa segajo daleč v notranjost videmske občine. V oktobru je o zadevi odločilo tudi upravno

sodišče. Le-to je tožbo zavrglo, prav tako pa tudi zahtevo, da se izda odredba o odstranitvi table. Videmčani so se na sodbo pritožili, kar pa ne pomeni, da smejo zadržati našo tablo, ki so jo izruvali in odpeljali. Župana obeh občin se dogovarjata, da bodo sosednje tablo vrnili. Naši svetniki pa zahtevajo, da jo postavijo nazaj tja, od koder so jo odstranili, sicer jo bodo dali postaviti na stroške videmske občine. Upajmo, da se

bodo strasti kmalu umirile in da bo tabla postavljena nazaj tja, kamor sodi. Še vedno pa se nam postavlja vprašanje, ali Videmčani res hočejo večjo občino, ali jim gre le za dodatni denar s strani Dravskih elektrarn kot stavbno nadomestilo za jezero. No, tudi tega denarja več ni, kar je razlog več, da se tabla postavi nazaj na svoje mesto.

Marinka B. Kolenko

Poklepetali smo z županom

NA OBZORJU GRADNJA MALE HIDROELEKTRARNE

Z županom Francem Kekcem smo se pogovarjali o delu občine v iztekajočem se letu.

Ena izmed večjih investicij občine Markovci je zagotovo izgradnja obrtne cone Novi Jork. Se vložek občine že obstuje?

F. Kekec: "Že dve leti poudarjam, da je obrtna cona najpomembnejši projekt občine Markovci. Trenutno urejamo drugo fazo obrtne cone in v veliko zadovoljstvo mi je, da je obrtna cona skoraj v celoti prodana. V novih lastnikih vidim ljudi, ki prinašajo v občino novi kapital, od katerega se lahko pričakuje, da bo občina pridobila na gospodarski moči. Želel bi, da bi se naše želje o novih zaposlitvah tudi uresničile. Pričakovali smo, da bi bilo okrog 300 novih zaposlitev. Četudi ne bo toliko delovnih mest, bomo zadovoljni tudi, če se bo lahko zaposlilo okrog sto naših občanov."

Poleti je svoje proizvodne obrate v OC Novi Jork odprla Vitiva. Ukvarjajo se s predelavo rožmarina, v načrtu pa imajo tudi predelavo čebule, česna in žajblja. Je v tem tudi perspektiva za razvoj našega kmetijstva?

F. Kekec: "Tudi tu je naše nadaljnje zadovoljstvo. Vitiva se ukvarja s predelovalno in prehrabeno industrijo. Proizvajajo namreč izdelke za potrebe prehrabene, farmacevtske in kozmetične industrije. S tem imamo pravzaprav možnost, da naši kmetje začnejo pridelovati pridelke kot surovine za nadaljnje proizvode. Danes sta to že rožmarin, ki ga pri nas ne pridelujemo, in žajbelj, katerega proizvodnja je že preizkušena in bi ga lahko na naših poljih tudi pridelovali. In prav žajbelj je tisti, ki ga Vitiva potrebuje za živilsko industrijo. S tem imamo možnost pridelovanja za potrebe predelave na naših kmetijskih površinah in seveda možnost zaslužka. Po drugi strani pa sta

zanimivi kulturi tudi čebula in česen, na katerih v Vitivi že delajo eksperimentalna dela. Gre predvsem za sušenje, razmišljajo pa tudi o izdelavi ekstratov."

Velikokrat govorite tudi o energetski zasnovi občine Markovci. Mogoče beseda o gradnji male hidroelektrarne in elektrarne na bioplin.

F. Kekec: "Odkar smo pristopili k energetski zasnovi občine, je minilo dve leti. Študija energetske zasnove občine, ki nam jo je izdelala Agencija za prestrukturiranje energetike, nam je dala določena razmišljanja, da imamo v občini možnost uporabe alternativne energije.

Takšni viri pa so pomembni tudi z naravovarstvenega vidika, saj ne onesnažujejo okolja in ne ogrožajo ozonske luknje. V občini imamo možnost uporabe alternativnih virov energije. Prva taka možnost je gradnja male hidroelektrarne, ki se bo gradila na zapornicah v Novi vasi. Investitor so Dravske elektrarne. Njihov cilj je, da v letu 2004 pridobijo vso potrebno dokumentacijo, v letu 2005 pa naj bi elektrarno tudi zgradili. Poleg tega pa ima občina glede na študijo tudi možnost izgradnje treh bioplinskih naprav, ki bi bile v Markovcih, Bukovcih in Stojncih. Z izgradnjo bioplinskih postaj bi rešili tudi ekološke probleme v kmetijstvu, s katerimi se srečujemo pri odvozu gnojnice in ostalih bio odpadkov. Pri bioplinskih napravah je končen produkt predelana gnojnica, ki ne smrdi in ne povzroča nobene škode rastlinam. Ko bi v celoti zgradili omenjene bioplinske naprave, bi pridobili približno 1500 kilovatov električne energije. Takšna

proizvodnja električne energije je subvencionirana tudi s strani države, saj je ekološko sprejemljiva in ne onesnažuje okolja. Za gradnjo bioplinske naprave je največ narejenega pri gospodu Svrženjaku v Markovcih, kjer je okrog 120 molznic in problem z gnojnico bi bil na ekološko sprejemljiv način rešen. Za gradnjo te naprave smo si pridobili tudi soinvestitorja. To sta Istrabenz, ki bo investiral preko 50 odstotkov, in Elektro Maribor. In na podlagi teh dejstev razmišljamo, da je prva bioplinska naprava pod streho. Kdaj se bo zgradila, si ne bi upal napovedati. Čakamo pa tudi na obljubljeni evropski sredstva."

Kljub temu, da je Ptujsko jezero ogromen energetski potencial, pa povzroča občini precej težav. Na eni strani je jabolko spora med občino Markovci in občino Videm, po drugi strani pa je jezero tudi ogromen ekološki problem. Se lahko nadejamo čiščenja jezera in gradnje kajak steze?

F. Kekec: "Veliko smo razmišljali o razvoju turizma na jezeru. Še več pa smo razmišljali o ideji kajak steze, ki bi jo iz jezera speljali v del Šturmovca mimo sedanje lagune. Celotna stvar je zelo odvisna od soglasja Dravskih elektrarn, saj bi steza dva meseca jemala preko 20 kubičnih metrov vode na sekundo, česar pa Dravske elektrarne ne želijo odstopiti. In ravno v poletnem času, v času turizma, je v jezeru najmanj vode, kar bi posledično prizadelo tudi proizvodnjo električne energije na Forminu. Iz navedenega sledi, da nam Dravske elektrarne ne želijo dati soglasja za vodo in tako ideje o izgradnji

kajak steze brez vode ne moremo realizirati. Po drugi strani pa bi lahko turizem na jezeru razvijali v smislu veslanja in čolnarjenja, za kar naj bi poskrbelo športno društvo Zabovci, ki ima v načrtu tudi gradnjo privezov za čolne. Seveda pa je ponovno celotna stvar odvisna od soglasja Dravskih elektrarn. Sicer pa upam, da bodo elektrarne očistile jezero in iz tega mulja naredile otok na sredini ali pa zasipale brežine. Tega projekta ne sofinanciramo občine, ampak Ministrstvo za okolje in prostor. In prav del koncesnine, ki se bo zbiral v državni blagajni, je namenjen sanaciji jezera."

V neposredni bližini jezera naj bi potekala tudi hitra cesta in daljnovod Pince-Cirkovce.

F. Kekec: "Tako je. Na območje Šturmovca in Nove vasi se navezuje več projektov. Kot sem že omenil, je to gradnja male hidroelektrarne, sanacija lagune, hitra cesta in daljnovod Pince-Cirkovce. Vse te projekte je zaradi ekonomskega vidika smiselno projektirati skupaj. Prva umestitev v prostor je hitra cesta. Kot je zaenkrat s strani DARS-a določeno, naj bi potekala pod zapornicami v Novi vasi. Daljnovod Pince-Cirkovce je tudi že v državnem programu in naj bi potekal po isti trasi kot sedanji. Občine se s tem predlogom nismo strinjale in smo predlagale novo traso, ki naj bi tekla med bodočo

hitro cesto in kanalom. Na tak način bi bili naši občani najmanj prizadeti, a so strokovna mnenja zaradi bližine kanala drugačna. Tako naj bi daljnovod potekal okrog 130 metrov južno od avtoceste. To pa nikakor ni dokončna odločitev, saj se mnenja in predlogi še zbirajo."

Menite, da je bilo glede na realizirane investicije smiselno sprejeti dvoletni proračun?

F. Kekec: "Osebnostno razmišljam, da je dvoletno sprejemanje proračuna zelo dobra poteza. Tako se lahko načrtujejo različne investicije, ki jih je v enem letu nemogoče realizirati. Sam se nagibam tudi k temu, da bi se sprejemal proračuna za štiri leta."

Kdaj bo pa dokončno zgrajena večnamenska dvorana v Bukovcih?

F. Kekec: "Večnamenska dvorana v Bukovcih, ki meri okrog 440 kvadratnih metrov, naj bi bila končana prihodnje leto, odprli pa naj bi jo ob prihodnjem občinskem prazniku."

Kako pa ste rešili problem meje z občino Videm. Ali zadeva dobiva epilog?

F. Kekec: "Dvoletna razprtija z našimi sosedi Videmčani gre h kraju. Stvari so se razvile tako daleč, da naprej več ne gre. Pritožbo videmske občine na odločitev upravnega sodišča je sodišče zavrnilo z argumentom, da ni dovolj oprijemljivih dokazov za spremembo meje. Tudi sodišče

je mnenja, da je bila ta meja s strani državnih organov že večkrat potrjena. Nazadnje tudi leta 1994 in 1998, ko smo se občine osamosvojile od občine Ptuj. Če želi Videm mejo spremeniti, mora pripraviti elaborat, ki pa ogromno stane. Zdi se mi, da je pametno, da občina Videm odstopi od zahtevka po spremembi meje, saj morebitnih sprememb Markovčani ne mislimo potrjevati."

Drugo polovico letošnjega leta je občino močno zaznamoval tudi problem farm v Sobetincih. Na kateri točki so trenutno pogajanja?

F. Kekec: "Sobetinčanom želim sporočiti, da imam veliko željo, da uspemo rešiti njihov problem in da ne smemo dovoliti, da se v farmah uvede prašičereja."

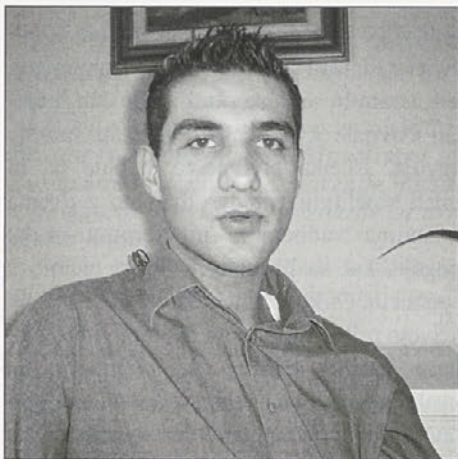
Kaj pa bi, glede na to, da se leto bliža h koncu, zaželeli svojim občanom ob bližajočih se praznikih?

F. Kekec: "December je praznični mesec. Poslovimo se od starega leta in novo leto pričakajmo z najlepšimi željami. Beseda veseli december pomeni veliko. Veseli smo dogodkov za nazaj in veseli smo novega leta. Občina namerava v tem času pripraviti še srečanje obrtnikov, sicer pa bo na silvestrovo tudi letos pred občino tradicionalno srečanje."

Mojca Zemljarič

Zabovčan postal podpredsednik Mlade Slovenije

KJE JE PROGRAM ZA MLADE?

Enaindvajsetletni Alen Salihovič iz Zabovcev se je s politiko začel aktivno ukvarjati pred dvema letoma. Sicer je v vode politike kot član nekdanje SLS zašel že prej, a je po združitvi z SKD odstopil in se po temeljitem pregledu programov političnih strank odločil, da pristopi k Novi Sloveniji. Na nedavnem kongresu Mlade Slovenije je postal podpredsednik podmladka N.Si, sicer pa je Alen tudi študent drugega letnika na Fakulteti za

menedžment v Kopru. Po končanem študiju se želi zaposliti kot menedžer, poklic pa bi rad združil tudi s svojo politično kariero.

Novoizvoljeni podpredsednik Mlade Slovenije poudarja, da funkcija, ki so mu jo zaupali strankarski kolegi, zahteva veliko dela in odgovornosti. "Kot podpredsednik prevzameš del odgovornosti Mlade Slovenije tudi nase. Na nek način si postavljen v vlogo tistega, ki poskuša ustvarjati politiko Mlade in Nove Slovenije ter politiko mladih nasploh v naši državi: Zaenkrat pri mojem delu še ni bilo nobene radikalne spremembe, kar pomeni, da z isto vnemo kot doslej delam tako na državnem kot tudi regijskem odboru, vsekakor pa je funkcija podpredsednika podmladka velika prednost, nek zagon, ki mi nalaga, da delam še boljše in z večjo vnemo v dobrobit naše stranke in naše države. Kot podpredsednik se bom zavzemal za dobro organiziranost projektov regijskih odborov, za dobro zastopnost naših članov v organih Nove Slovenije, da bodo med regijske odbore pravično razdeljena finančna sredstva, zavzeti pa se želim tudi za izobraževanje ter sodelovanje z ostalimi podmladki in organizacijami tako v

domovini kot tudi v tujini. Pri vsem tem pa ne želim izpustiti tudi lokalne skupnosti," pravi Salihovič in dodaja, da v politiki deluje tudi na lokalnem nivoju. Kot član občinskega odbora stranke meni, da je zelo dobro sodelovati z občinskim odborom, saj na tak način izve, v katero smer se vrti aktualna politika občine in kakšna so stališča Nove Slovenije v svetu občine Markovci. Sicer pa je prepričan, da so stališča njegove stranke v občinskem svetu dobro zastopana in da so stališča svetnikov Nove Slovenije jasna in odločna pri soustvarjanju občinske politike. Na vprašanje, kaj bi po njegovem mnenju bilo potrebno storiti v občini Markovci za mlade, pa Alen odgovarja, da v prvi vrsti pogreša občinski program za mlade. "Pogrešam mogoče postavko v proračunu, ki bi bila vezana samo na mlade in pogrešam to, da občina nima zelo mladega svetnika. Zanima me, ali bo občina v primeru, če se ustanovi mladinski svet, sprejela rebalans in nam namenila nekaj sredstev, saj smo navsezadnje mladi tisti, ki bomo ustvarjali prihodnost občine Markovci."

Mojca Zemljarič

S proizvodnjo v obrtni coni pričeli tudi Hanželičevi

BELEŽIJO 30 LET USPEŠNEGA POSLOVANJA

Družinsko podjetje Hanželič iz Dornave je v sredini novembra v obrtni coni Novi Jork odprlo nove poslovne prostore, ki se raztezajo na 1250 kvadratnih metrih.

Sočasno z odprtjem novega objekta v OC Novi Jork pa je podjetje Hanželič zabeležilo tudi 30 let uspešnega delovanja in ob tej priložnosti prejelo zlato plaketo Območne obrtne zbornice Ptuj. Kot je povedal direktor podjetja Franc Hanželič, je z dejavnostjo pričel kot samostojni obrtnik ključavničar leta 1973. Že naslednje leto so pri Hanželičevih zaposlili prvega delavca, od takrat naprej pa so v podjetju izdelovali tudi prve zidane štedilnike. Kljub časom, ki obrti niso bili naklonjeni, so Hanželičevi s skupnimi močmi, iznajdljivostjo, veseljem do dela in medsebojno slogo uspeli obrt obdržati vse do danes. Po besedah direktorja Hanželiča je podjetje najhujše čase doživljalo po razpadu Jugoslavije, ko so se jim v trenutku zaprla vsa glavna tržišča. Po letu 1995 so se v Ključavničarstvu Hanželič s proizvodnjo izdelkov iz nerjavečega materiala ponovno začeli postavljati na noge. Danes zaposlujejo 15 delavcev, njihova glavna tržna niša pa je evropski trg, na katerega že zdaj izvozijo 60 odstotkov svojih izdelkov. Sicer pa se je omenjeno podjetje razvilo v

Janez Rižnar, sekretar Območne obrtne zbornice Ptuj, je direktorju podjetja Francu Hanželiču podelil zlato plaketo zbornice za 30 let uspešnega poslovanja.

zelo močno družinsko podjetje, ki se je že predhodno uspešno odzvalo na spremembe, ki jih prinaša bližnji vstop Slovenije v

Evropsko unijo.

Mojca Zemljarič

Še o večnamenski dvorani Markovci

KAKŠNO DVORANO POTREBUJEMO?

Župani velikih mestnih občin imenujejo župane novonastalih občin, kot je naša, včasih kar "asfaltni župani". Da se za nekoliko šaljivim poimenovanjem ne skriva zgolj priznanje županom za številne kilometre asfaltiranega makadama, ampak tudi nekaj negodovanja zaradi zmanjšanih proračunov in nevestnega izpolnjevanja finančnih obveznosti do javnega dobra v skupni skrbi nekaterih občin, pa je seveda popolnoma jasno.

Glede na število obnovljenih in na novo zgrajenih večnamenskih dvoran pa bi šaljivo poimenovanje lahko razširili še na naziv "župani asfalta in dvoran". To ne pomeni, da so osrednji problemi, s katerimi se srečujejo župani in občinski sveti, zgolj večnamenske dvorane, so pa prav gotovo projekti, ki v vseh občinah dvignejo veliko prahu in zanimanja občanov.

Naj nekoliko manj resen uvod ne zmanjša resnosti odločitve naše občine, da tudi mi stopimo v projekt izgradnje večnamenske dvorane v Markovcih pri osnovni šoli. Da je pri tej odločitvi še vedno nekaj skepse, je povsem razumljivo, saj vrednost projekta, ki bo v svoji končni vrednosti verjetno pre-

segel vrednost enoletnega proračuna občine in ob zavedanju, da občina sodeluje v konzorciju za postavitev kanalizacijske mreže in da se morajo nadaljevati naslednje faze izgradnje industrijske cone Novi Jork, ni lahka. Prav nasprotno. Zahteva namreč poglobljeno analizo investicijske upravičenosti, predvsem z vidika potreb in želja na eni in zmožnosti občine na drugi strani.

In kje so potrebe?

Res je, da obstoječi načrti za bodočo dvorano presegajo državne normative po najnujnejšem vadbemem prostoru v devetletni osnovni šoli, vendar je sedanji ukrep, ko se manjkajoči prostor dopolnjuje z zasebnim, lahko le začasen in zasilen.

Našim otrokom moramo zagotoviti podobne prostorske pogoje, kot jih že uživajo nekateri njihovi vrstniki iz nam primerljivih sosednjih občin. Da prostora vsaj za šolo zagotovo ne bo preveč, naj vas spomni dejstvo, da vrtec, ki deluje v sklopu šole, praktično nima svojega "gibalnega" prostora, igralnice pa nikakor ne zmorejo pokriti velikih bioloških potreb po gibanju v tem starostnem obdobju. Z novo dvorano pa bi

tudi vrtec in učenci razredne stopnje dobili svoj (v zdajšnji telovadnici) vadbeni prostor, v katerem bi se lahko tudi v zimskih mesecih odvijala kvalitetna gibalna in športna vzgoja. Učenci predmetne stopnje pa bi imeli s selitvijo v novo dvorano z dvema ločenima vadbema prostoroma enake pogoje, kot so jih deležni otroci recimo v Juršincih, Cirkovcah, Gorišnici in še kje.

Svojo priložnost v novi dvorani vidijo tudi naša športna društva, ki razumejo, da kvalitetnega tekmovalnega športa ne sestavlja več samo poletna in spomladanska tekmovalna sezona in dolgo "zimsko spanje", ampak tudi zimske priprave, ki pa se lahko odvijajo le v primernih pokritih prostorih, kakršna bi naša dvorana nedvomno bila.

Torej ne glejmo odločitve za dvorano samo v luči stroškov in bodoče rentabilnosti, ampak glejmo na odločitev kot na odločitev za prihodnost, za zdravje naših otrok in ljudi ter večjo kvaliteto bivanja.

Robert Bezjak

Marta Lešnik zaključuje vodenje Društva podeželskih žena

"NA DRUŠTVO ME VEŽEJO LEPI SPOMINI!"

Članice Društva podeželskih žena občine Markovci so se v soboto, 13. decembra, sestale na rednem občnem zboru in izvolile novo vodstvo, mi pa smo poklepetali z Marto Lešnik, ki je kot predsednica društvo uspešno vodila od ustanovitve do konca minulega tedna.

Lešnikova pravi, da si je med svojim predsedovanjem uspela nabrati številne izkušnje in da jo na vsa ta leta, ki jih je preživela med markovskimi podeželskimi ženami, vežejo lepi spomini. Za predsednico je bila izvoljena na ustanovnem občnem zboru v Prvencih. V štirih letih delovanja društva so članice poleg številnih tečajev, seminarjev in ekskurzij oblikovale številne razstave, se udeleževale na prireditvah ob občinskem prazniku, prodajale na kmečki tržnici in na sejmu v Gornji Radgoni. Vsakokrat so s kakšno dobroto razveselile organizatorje raznovrstnih prireditev po vaseh, ob pustnem času pa so se z veseljem lotile tudi peke in ocenjevanja krofov. Po štirih letih vodenja društva je Marta, ki je

Marta Lešnik z vnukinjo Tjašo in vnukom Nejcem

sicer ponosna mati sedmih otrok in babica dveh vnukov, zadovoljna s svojim delom, ki ga je vložila v društvo. Ob izteku svoje-ga mandata se zahvaljuje vsem članicam

za izkazano zavzeto delo, novi predsednici Slavici Vinček pa želi, da društvo uspešno vodi tudi v bodoče.

mz

Priznanje Turistične zveze Slovenije v Bukovce

PRIZNANJE, KI JE KRAJU V PONOS

Vas Bukovci je v okviru projekta Turistične zveze Slovenije *Moja dežela - lepa in gostoljubna*, ki poteka pod pokroviteljstvom Ministrstva za okolje in prostor ter energijo in Ministrstva za gospodarstvo Republike Slovenije, dobila v kategoriji drugi kraji priznanje za urejenost kraja.

Kot je povedal predsednik turističnega društva Franc Brodnjak, je komisija ocenjevanje opravila v začetku oktobra. Pri ocenjevanju so poleg izgleda in urejenosti kraja dali poudarek predvsem na gostoljubnost domačinov in samega kraja. Zaključna prireditev s podelitvijo priznanj je potekala 12. novembra v hotelu Habakuk, vas Bukovci in občino Markovci pa so ob tej priložnosti zastopali župan Franc Kekec, predsednik Turističnega društva Franc Brodnjak ter nekdanji in zdajšnji predsednik vaškega odbora Bukovci Jože Bezjak in Danilo Bezjak.

Kot nam je še zaupal Franc Brodnjak, imajo priznanje razobešeno na vseh javnih mestih v vasi, original pa naj bi bil na ogled v novi večnamenski dvorani. Ob tej priložnosti pa predsednik turističnega društva izreka tudi zahvalo svojim sokra-

Poleg skübljenja perja v Bukovcih ohranjajo tudi običaje, kot so luščenje koščic, kožuhanje in izdelovanje rož iz papirja.

janom, ki se s tolikšno vnemo in dobrim medsebojnim sodelovanjem zavzemajo za

dobrobit svoje vasi.

mz

Strokovna ekskurzija po Nemčiji, Belgiji in Nizozemski

EVROPA PRIDELA VELIKO VEČ

Kmetijski zavod Maribor in turistična agencija Evropa sta v začetku letošnje jeseni organizirala večdnevno ekskurzijo v Nemčijo, Belgijo in na Nizozemsko.

Namen ekskurzije, ki se je je udeležilo 29 interesentov iz vse Slovenije, je bil strokovni ogled zelenjadarske proizvodnje, predvsem pa prikaz trženja zelenjave. Ekskurzija sicer ni bila poceni, bila je samoplačniška, in najbrž je tudi to eden izmed razlogov, da so nekateri sedeži na avtobusu ostali prazni. Kljub vsemu pa nobenemu izmed nas, ki smo se udeležili ekskurzije, ni žal ne denarja in ne časa, ki smo ga porabili za te dni, saj smo videli zares veliko, primerjali pa smo lahko tudi tuje proizvajalce z našimi. Zares škoda, da se ekskurzije ni udeležil še kdo iz naše občine.

Ko smo prispeli na našo prvo postojanko, to je bil kraj Daumstadt v nemški pokrajini Pfalz, smo si najprej ogledali kmetijo Sahler, ki se ukvarja izključno z zelenjadarsko proizvodnjo. Zelenjavo pridelujejo na 35 hektarjih njiv. Pridelujejo solato, cvetačo, brokoli, korenček, por, peteršilj, zeleno in rdečo redkvico. Prav takrat so slednjo tudi pobirali, kar pomeni, da smo videli potek spravila (pranje, vezanje v šopke). Za čiščenje zelenjave imajo primerne stroje, o kakršnih mi danes lahko samo sanjamo, saj si takšnega stroja pri nas ne moremo privoščiti. Na kmetiji je polno zaposlenih le deset delavcev, deset je dopolnilno zaposlenih, imajo enega vajenca ter 150 do 220 sezonsko zaposlenih, ki se na dva do tri mesece menjavajo. Ti sezonski delavci so predvsem Poljaki. Imajo tudi svojo pakirno linijo za pakiranje jušne zelenjave in stroj za izdelavo kar-

tonskih škatel.

Druga postaja naše ekskurzije je bil ogled avkcijske zadruga "Pfalz - Markt", v katero je vključenih 2000 članov, ki so obenem tudi lastniki zadruga. Zanimivo je, da ima pet kmetov 50-odstotni delež. Potem nam je lahko jasno, s kakšnimi površinami in količinami nastopajo na trgu. Trgujejo s 86 vrstami zelenjave in izvajajo borzni način prodaje v dvorani za avkcijsko uro. Po vnaprejšnjem dogovorjeni ceni pa prodajajo tudi pridelke, kot so korenček, redkvica, brokoli in šparglji.

Naslednje jutro, 2. oktobra, smo se odpravili proti Belgiji, kjer so nas pričakali v pokrajini Flandrija. Tam smo si ogledali borzo zelenjave "Meehelse veilingen", kjer dnevno poteka prodaja, in to preko šestih

avkcijskih ur. Dve uri sta sicer za poslovanje z drugimi borzami po Evropi, dve sta za poslovanje z zelenjavo, ki je prisotna na borzi, dve pa delujeta le tri dni v tednu. Slednji sta namenjeni individualni prodaji zelišč. Glavni pridelek na tej borzi je paradižnik, ki smo ga lahko videli v vseh velikostih in vseh sort. Prodajo začnejo vsak dan z istim redom: najprej gobe, nato sledi solata, kumare, paprika, paradižnik, por in tako dalje. Borza skrbi tudi za vrhunsko kakovost proizvodov, saj želijo prodajati vrhunske pridelke pod logotipom "Flandria". Kmetje imajo večje število "plastenjakov", v katerih pridelujejo v glavnem paradižnik. Celotna proizvodnja je tudi skrbno nadzorovana, saj so borze ustanovile podjetje LAVA, ki skrbi za kontrolo pri proizvajalcih. Nad to kontrolo pa bdi še Centagro, neodvisna institucija (kot pri nas Inspekt). Vsi pridelujejo zelenjavo izključno na integriran način. Borza je pridobila certifikat kakovosti ISO 9001:2000, posluje pa tudi po smernicah HACCP sistema in BRC za prodajo v Veliki Britaniji. Borza ustvari za 216 milijard evrov prometa, 70 odstotkov zelenjave pa izvozijo in skozi borzo letno prodajo 270 tisoč ton zelenjave. Borza je bila ustanovljena leta 1950, ustanovili so jo kmetje, v njo pa je trenutno včlanjenih 2500 kmetov, aktivnih je 1400 članov, ki pridelujejo tudi zelenjavo. Delež, ki ga morajo člani vplačati, je 50 evrov, delavci pa ne morejo biti člani. Borzo vodi svet direktorjev, ki ga sestavlja 15 kmetov (kot upravni odbor), ki so izvoljeni za mandat šestih let. Polovico članov sveta volijo vsake tri leta. Borza ima 100 zaposlenih, od tega 40 režijskih in 60 delavcev, ki skr-

bijo za vsa potrebna dela v skladiščih in pralnicah. Kot zanimivost naj zapišemo tudi, da je praktično vsa plastična embalaža vračljiva, zato imajo svojo pralnico embalaže in ko kmet pripelje zelenjavo v skladišče, dobi tam sveže oprano embalažo. Kot že rečeno, borza skrbi, da je proizvod, ki pride v skladišče, res najbolj kakovosten, pod znamko Flandrija pa vrhunski. Za to skrbi inšpekcija predvsem pri proizvajalcih, saj drugače ne prevzamejo pridelka. Da je v embalaži res tisto, kar piše na deklaraciji, poskrbijo prevzemalci na tehtnici. Prevzemalec pregleda prav vsako dostavo in če proizvod ne ustreza deklaraciji, ga zavrne in mora zelenjavo uničiti.

Po kosilu smo si ogledali načine zaprtega tipa pridelovanja paradižnika na hidroponiki. Pridelovalec ima 1,1 hektarja steklenjaka. Paradižnik posadi dvakrat letno. Prvič okrog 15. januarja, drugič pa konec junija ali začetek julija. Oprasčevanje vrši s čmrlji, varstvo rastlin pa vrši ob pomoči predatorjev. Če to ne zaleže, poseže po kemičnih sredstvih. Ker je paradižnik v steklenjaku, kjer lahko pridelovalec regulira zračenje in zračno vlago, nima velikih težav z boleznimi. V zimskem času ogreva s kurilnim oljem, od marca dalje pa z zemeljskim plinom, pri katerem nastaja ogljikov dioksid, katerega akumulira in nato spušča skozi plastične cevi, ki so napeljene na tleh med vrstami. Vsaka rastlina ima preko računalnika in cevne sistema dozirana hranila. Tudi ta proizvajalec ima svojo pakirno linijo na tekočem

traku. Količina pridelanega paradižnika na hektar je okrog 550 ton, delovna sila pri takšni pridelavi pa so gospodar, njegova žena in štiri zaposleni.

Naslednje jutro smo pot nadaljevali proti Nizozemski, do kraja Warmenhuizen, kjer smo si ogledali poskusna polja semenarske hiše Bejo. To semenarsko hišo naši pridelovalci zelenjave že dobro poznajo. Z zanimanjem smo si ogledali nekaj hektarjev velika poskusna polja, posejana z različnimi vrstami zelenjave, največ kapusnic. Na tem polju je praktično vsak našel, kar ga je zanimalo. Pridelovalci zelja razne sorte za kisanje, za svežo porabo, pa tudi takšne, kakršnih še nismo videli (po velikosti), vendar nam je vodič dejal, da pri nas to zelje ne bi uspevalo zaradi podnebja. Prav tukaj smo si ogledali tudi številne sorte cvetače, korenja, čebule, solate, radiča, nismo pa videli, da bi se ukvarjali z žlahtnjenjem stročnic. V podjetju je 300 zaposlenih. V matični družbi jih je 100, od tega 20 žlahtniteljev, 25 jih skrbi za prodajo, 15 za administracijo, ostali pa skrbijo za obdelavo polj. 200 delavcev je zaposlenih v hčerinskih podjetjih po svetu. Podjetje Bejo se je pred leti že ukvarjalo s poskusi gensko spremenjenih organizmov, vendar so ta program prekinili in v zadnjih letih toliko bolj zavzeto delajo na programu ekološkega semena.

Po kosilu, postregli so nam ga v restavraciji podjetja Bejo, smo pot nadaljevali do kmeta, ki se ukvarja s pranjem, rezanjem in pakiranjem korenja. Kot nam

je povedal lastnik, korenja ne seje sam, ampak ga po dogovorjeni ceni kupuje od ostalih proizvajalcev. Sam korenje potem samo opere in pripravi za prodajo.

Proti večeru smo se odpravili še na kmetijo, kjer pridelujejo čebulo, korenje in krompir. Lastnik in sosed obdelujeta 200 hektarjev zemlje. Od tega ima lastnik, ki smo ga obiskali, 15 hektarjev čebule, 70 hektarjev krompirja in nekaj hektarjev korenčka. Na kmetiji ima veliko hladilnico za krompir s kroženjem zraka in sušilnico za čebulo na topel zrak. Lastnik nam je pokazal še pisarno in dokumentacijo, ki jo mora voditi na kmetiji. V mraku smo se poslovili od prijetnega gostitelja in pot nadaljevali v Amsterdam, kjer smo po nastanitvi v hotelu uživali utrip velikega mesta.

Zadnji dan ekskurzije smo si ogledali še mlin na veter in tovarno, kjer brusijo diamante.

Sam menim, da je bila ekskurzija zelo bogata in dobro strokovno podkovan. Upam, da bo prihodnjih več udeležencev iz naše občine, saj sem bil tokrat sam. Vsakič, ko se vrnem s kakšne takšne poti, si rad rečem, da moraš videti boljše in slabše, kot imamo mi, saj znaš potem ceniti to, kar imaš sam. Na tej ekskurziji smo videli, da vse to, kar pridelajo tam, znamo pridelati tudi mi, ampak v mnogo manjših količinah. V primerjavi z zahodnimi kmeti pa zelo zaostajamo na področju prodaje in organiziranosti dela. In ravno to je naša šibka točka.

Janko Petrovič

ZAIGRALI SO TUDI GODBENIKI

Članom Godbe na pihala občine Markovci in dirigentki Heleni Bezjak je v prvih decembrskih dneh v telovadnico osnovne šole ponovno uspelo privabiti številno občinstvo, ki je prisluhnilo tradicionalnemu Miklavževemu koncertu.

Koncerta sta se udeležila tudi predsednik markovske godbe Mirko Janžekovič in župan Franc Kekec. Poleg domačih godbenikov, ki so popolnoma navdušili zbrano občinstvo, je nastopila tudi vokalna skupina Kor, za presenečenje pa so markovski godbeniki na svoj koncert, ki ga je povezovala domačinka Milka Liponik, povabili tudi ta pravega Miklavža.

mz Godba na pihala občine Markovci

V Zabovcih drugo odprto prvenstvo ptic

NAJBOLJŠI GOJITELJ JE MILAN VOLGEMUT

Društvo za varstvo in vzgojo ptic "Zabovci" Ptuj je zadnji novembrski vikend v Zabovcih organiziralo drugo odprto prvenstvo ptic z mednarodno udeležbo.

Kot je povedal Milan Volgemut, je bilo tekmovalje v prvi vrsti namenjeno ugotavljanju tekmovalne kvalitete papige standard. Zaradi pestrosti in primerjave kvalitete so bili k ocenjevanju povabljeni tudi gojitelji iz Avstrije, Madžarske in

Hrvaške. Državni sodnik za ocenjevanje ptic Dejan Čilenšek je vtis o ocenjevanju in kvaliteti ptic na društveni razstavi v Zabovcih strnil z naslednjimi besedami: "Na društveni razstavi v Zabovcih sem v dobrih pogojih za ocenjevanje ocenil 69 papig standard, pet srednjih papig in pet kanarčkov. Splošna kvaliteta ptic v tem društvu je dobra. Na sami razstavi je med nagrajenimi pticami nekaj takih, ki bi oziroma bodo visoko kotirale tudi na

državni razstavi ptic. Nekaj pa je tudi dobrih ptic, ki pa niso dosegale točk, ki bi jih lahko, če bi bile v polni tekmovalni pripravljenosti."

Za najboljšega gojitelja razstave so imenovali Milana Volgemuta, ki je osvojil kar tri šampione: modri normal - samec, zeleni opalin - samica in zeleni normal - kolekcija. Volgemut se je s tem rezultatom uvrstil na državno prvenstvo ptic v Beltincih.

Mojca Zemljarič

KUD Markovski zvon

"MOZAIKI IZ MOZAIČNE POTI PEVCEV"

Na povabilo župnije je Cerkevni pevski zbor letos v začetku septembra znova poromal preko meja naše domovine in s seboj povabil tudi gospoda župnika ter člane ŽPS. V cerkvi Presvetega srca Jezusovega iz Bellarije smo pripravili koncert, peli pa smo tudi pri mašah v soboto zvečer in v nedeljo zjutraj. Tokratno pot smo poimenovali "mozaična pot pevcev", saj smo v vsakem kraju odkrivali in občudovali prave mozaične umetnine.

Prvi dan potovanja smo se navsezgodaj zjutraj ustavili v Ogleju. Mesto je bilo ustanovljeno v 2. stoletju pred Kristusom kot rimska kolonija in je bilo grajeno ob rečnem pristanišču, katerega ostanki so še danes lepo ohranjeni. Arheološka izkopavanja pričajo o bogati zgodovini in obsežnosti mesta. Danes je majhno naselje. Tukaj smo darovali prvo romarsko mašo, prižgali svečke in naredili postanek za pravi italijanski kapučino in štajersko malico.

Pot smo nato nadaljevali po stari cesti mimo slikovitega pristaniškega kraja Chioggia, imenovanega male Benetke, mimo Pompose z najstarejšo benediktinsko opatijo in do naslednjega daljšega postanka za ogled mesta Ravenna. Tam smo se najprej ustavili pri Teodorikovem mavzoleju iz leta 520, ki pritegne pozornost obiskovalcev s svojo arhitekturo. Grajen je iz velikih blokov istrskega kamna, še posebej zanimiva pa je streha, narejena iz enega samega kosa s premerom 11 metrov, na sredini je debela dober meter in tehta 500 ton. Na pot po mestu smo se odpravili peš in si najprej ogledali slikovit Narodni trg z mestno hišo in privlačnimi arkadami. Nato smo se odpravili do narodnega muzeja in obiskali najlepše bizantinske stenske mozaike na zahodnoevropskih tleh v baziliki svetega Vitala, ki jih

Markovski pevci med potepanjem po Italiji.

imenujejo "najbolj čista slava bizantinske umetnosti na zahodu". Polni vtisov o davni umetnosti in rahlo utrujeni smo zapustili Ravenna in se odpeljali v Rimini, kjer smo v hotelu zaključili prvi dan.

Zbudili smo se v sobotno jutro in se kmalu po zajtrku odpeljali na poldnevni izlet v San Marino. To je najmanjša republika na svetu, saj šteje le 22.000 prebivalcev. Njena površina obsega borih 61 kvadratnih kilometrov in se razprostira v glavnem na hribu Monte Titano, ki v svoji najvišji točki doseže 746 metrov nadmorske višine. Je tudi najstarejša republika. Zagotovo je najpristnejša lastnost prebivalcev San Marina njihova gostoljubnost in prijaznost. Radi se pohvalijo, da jim je to dano od nekaj ter da to dajejo vsem, ki jih obiščejo.

Središče oziroma glavno mesto nosi isto ime, torej San Marino. Ko prestopimo

glavni vhod v mesto, se nam ponudi pogled na ulice, ki se nenehno vzpenjajo ter na pisane izložbe, ki ponujajo ogromno zapeljivih izdelkov. Posebnost njihove ponudbe so likerji na sto načinov, viskiji z različnimi okusi, torbice in izdelki iz usnja ter parfumi vseh svetovnih znamk. Cene? Sprejemljive, saj velja za brezcarinsko cono. Popoldan smo pevci preživeli na vajah za večerni koncert, vsi ostali pa so odkrivali peščeno plažo v Riminiju. Odhod na koncert v 20 kilometrov oddaljeno Bellarijo pa je malo dvignil tremo v vseh nas, toda sončni zahod je bil tako čudovit, da o strahu ni bilo niti sledu!

Sobotni večer je bil najpomembnejši in zaradi tega smo tudi prišli. Najprej smo v cerkvi Presvetega srca Jezusovega v kraju Bellaria prisostvovali sveti maši, ki sta jo

darovala domači duhovnik Don Tonino in naš gospod župnik. S petjem smo obogatili že samo bogoslužje, po koncu maše pa je zbor pod vodstvom Božene Galun in ob klavirski spremljavi Andreja Krambergerja pripravil koncert, ki je obsegal 15 skladb. Kljub temu, da je bila večina pesmi v slovenskem jeziku, so bili poslušalci na koncertu navdušeni in so iz srca s ploskanjem in glasnimi vzkliki nagradili naše ubrano petje. Na koncertu je bila tudi starejša gospa, ki je ves čas potihem z nami prepevala ali pa se zibala v ritmu glasbe. Zares je uživala. In ko smo zapeli arijo iz Verdijevega Nabucca, so ji tekle solze. Gospa je 20 let prepevala v operi, sedaj je upokojena in vodi tri zборе. Nismo si mogli kaj, da je ne bi povabili medse in ji prisluhnili. V hotel smo se vrnili v poznih urah. Kljub utrujenosti pa smo prepevali še naprej in se veselili na slovenskem večeru.

"Dobro jutro!" smo si voščili navsezgodaj in se tudi že poslavljali od hotela in Riminija.

Pot nas je najprej vodila nazaj v Bellario k sveti maši, kjer se je zopet pelo po slovensko. Ljudje so bili navdušeni! Po maši smo se poslovili od naših prijaznih gostiteljev ter si obljubili, da se znova srečamo. Pred nami je bil zadnji dan našega romarskega popotovanja, pa vendar nas je čakalo še veliko ogledov.

Mimo zabavišnega parka Mirabilandia smo prispeli v kraj Classe, kamor je cesar Avgust leta 128 po Kristusu preselil ladjeve Rimskega imperija in tako ustanovil veliko pristanišče.

Ogledali smo si zgodnjekrščansko baziliko, bogato okrašeno z bizantinskimi mozaiki in posvečeno svetemu Apolinariju. Tudi tukaj smo se ustavili zaradi mozaikov iz šestega stoletja. Celoten absidni del cerkve je obložen z njimi in prikazujejo štiri evangeliste, 12 apostolov ter sv. Apolinara, kako vabi ovčke - božje ljudstvo - k sebi.

Po avtocesti smo se odpeljali mimo Imole, Bologne in Padove do Benetk, ki so

Pevci cerkvenega pevskega zbora tudi letos vabijo na tradicionalni božični koncert.

postavljene na arhipelagu 118 otokov in otočkov in so pravo mesto na vodi. Benetke so mesto, kjer avtomobila ne moremo uporabljati. Lahko se premikamo le peš po številnih ozkih ulicah ali se popeljemo z enim izmed plovil. Njihov mestni avtobus je ladja vaporetto, ki vozi na različnih linijah, mi pa smo izbrali tisto, ki ima najlepšo in najbolj slikovito pot, torej od parkirišča Tronchetto po Velikem kanalu vse tja do Markovega trga. Vožnja z ladjo nas je navdušila. Bilo je prav zabavno in zanimivo, saj smo v polurni vožnji videli najlepše palače, ki so postavljene prav na obalo Velikega kanala. Polurni peš sprehod od mostu do Markovega trga je bil pravo doživetje, še bolj pa pozorno spremljanje, kje je začetek in kje konec naše skupine. Ozke uličice in nepregledna množica turistov ustvarijo pravo beneško vzdušje! Markov trg je edini prostor v Benetkah, ki nosi ime trg. Je največji in najpomembnejši, saj se tukaj nahaja bazilika Sv. Marka, zaščitnika Benetk, doževa palača, zvonik, ki danes služi kot razgledni stolp, nove in stare prokuratorske palače, arkade, pod katerimi najdemo številne trgovinice in kavarnice ter seveda nepogrešljivi beneški golo-

bi.

Bazilika je iz 10. stoletja in je grajena v tipičnem bizantinskem slogu s kupolami in okrašena z mozaiki na pročelju ter v notranjosti, kjer je v mozaikih vgrajenih dobrih 24 kilogramov zlata. Mozaiki na pročelju prikazujejo prizore iz Kristusovega življenja ter zgodbo gradnje cerkve ter prenosa posmrtnih ostankov sv. Marka v Benetke. Po napornem ogledu je kratek odmor dobrodošel. Izkoristili smo ga vsak po svoje. Eni za ogled gondol, drugi za počitek in gašenje žeje s pivom - pa čeprav po 4 evre in pol!

Še sprehod čez trg, nato pa proti postajališču za ladjo. Velika množica turistov, nas je prisilila v polurno čakanje, a to ni bilo nič hudega. Čas smo zapolnili po pevsko! Sonce se je že začelo nagibati proti zahodu, ko smo se znova popeljali po kanalu proti našemu avtobusu. Rahlo utrujeni, a polni novih doživetij smo nadaljevali pot proti domu. Videli smo veliko zanimivega, se zraven tega tudi nekaj naučili in ponovno poželi uspeh. Še si želimo takšnih potovanj, vendar:

POTOVANJE JE LE POT - NJEGOV CILJ PA JE DOM!

Alenka Rožanc

Vesel Božič ob poslušanju čarobnih melodij

Člani kulturno-umetniškega društva Markovski zvon pripravljajo v prazničnih dneh med božičem in novim letom kar dva koncerta.

Prvi bo v soboto, 27. decembra, ob 17. uri v farni cerkvi sv. Marka v Markovcih. Na že tradicionalnem koncertu - devetem po vrsti - se bo zvrstilo šest skupin, ki se bodo predstavile pretežno z božičnimi melodijami.

Zraven domačih skupin - cerkvenega pevskega zbora sv. Marko, vokalne skupine Kor, otroškega zborčka Zvonček in jutranjikov, Jutranje zarje - bodo kot gostje nastopili še pevci moškega pevskega zbora Markovci in diplomski zbor Ernesta Kokota.

Prav tako se bo pod okriljem Markovskega zvena odvijal še drugi božični koncert, ki ga pripravljajo člani vokalne skupine Kor in bo v torek, 30. decembra, ob 18. uri v refektoriju Minoritskega samostana na Ptuj. S svojim programom bodo zraven korovcev na koncertu sodelovali tudi člani ptujkega noneta OOO Ptuj.

DM

Pridite, popeljali Vas bomo v čarobno skrivnost božičnega rojstva!

Iz Prvencev, Strelcev, Borovcev in Sobotincev

KAJ SE JE LETOS POSTORIL NA "POLJU"?

V prejšnji številki našega lokalnega časopisa smo Vam predstavili aktivnosti, ki so se v okviru vaškega odbora Prvenci dogajale čez poletje. Po vseh zapisih, ki ste jih lahko prebrali v prejšnji številki, smo spet začeli s sestankom, ki ga je imel vaški odbor z vsemi društvi.

V petek, 3. oktobra, smo se sestali na seji, kjer smo se dogovorili o aktivnostih in delu do novega leta. Tako smo že 12. oktobra priredili ribiško tekmo na nivoju vasi. Ker pa se je za ribarjenje zagrelo precej naših vaščanov, smo tekmo ponovili še 29. novembra. Takrat je bila udeležba še večja.

V mesecu decembru smo se v organizaciji Ribiškega društva Markovci odločili pripraviti tečaj za ribiški izpit. Prijavilo se nas je 24 vaščanov, kar je za tako malo vas, kot so Prvenci, zavidljivo število. Da pa ne bi samo ribarili, smo v sredini oktobra "šopali" slamo v "Šponovih škedjih". Slamo bomo namenili za pokritje kozolca, ki ga nameravamo zgraditi za potrebe žetve in promovirati kot znamenitost vasi. V njem bi bili predstavljeni stari stroji, ki so se nekoč uporabljali v kmetijstvu. Posejali pa smo tudi njivo z žitom za žetev, ki bo naslednje leto spet v naši vasi.

Tretjo oktobrsko nedeljo smo vaščani Prvencev izkoristili za kostanjev piknik. Vsak si je dal v košaro malo kostanjev in liter mošta ter s seboj prinesel še kup dobre volje. Nedeljsko popoldne je tako minilo v znamenju prijetnega druženja na vasi.

"Da pa ne bi v nič odšel kakšen oktobrski žarek, so mladi naše vasi v soboto, 25. oktobra, odšli na ekskurzijo, ki so jo združili s prijetno zabavo. Splavarili so po reki Dravi in v živo spoznali poklic splavarja-flosarja, ki pa je z izgradnjo elektrarn žal izumrl. Pivovarna Relax jim je predstavila postopek varjenja piva. Prepričani so, da pivovar ni slab poklic, saj je ogled vseboval tudi pokušnjo piv. Za rudarja pa bi se jih odločilo bolj malo, saj so se skozi temne rove velenjskega rudnika prepričali o garaškem delu "knapov", ki le malokrat vidijo dnevno svetlobo. Pohvale vredno ekskurzijo so si z raznimi delovnimi akcijami skoraj v celoti financirali sami. Da pa so mladi v naši vasi zelo aktivni, so dokazali tudi s tem, da so nabirali kostanje, ki smo jih

pekli na martinovanju v soboto, 8. novembra. Na martinovanju pa je po krstu mošta in popitem kozarčku zelo teknil tudi pasulj, ki smo ga kuhali na sami prireditvi. Po kostanjih, dobrem vinu in odličnem pasulju je dišalo kar po celi vasi. Sicer pa v Prvencih do novega leta predvidevamo organizirati še žganjekuho ter izdelavo okraskov za novoletno jelko. Novo leto pa bomo pričakali na prostem pred vaškim domom," nam je v klepetu zaupal Janez Golc, predsednik vaškega odbora Prvenci, ki je gonilna sila družabnega življenja v naši vasi.

Nič manj pa niso bili aktivni vaški odbori v Borovcih, Strelcih in Sobotincih.

Poklepetal sem z predsednikom vaškega odbora Borovci Marjanom Mislovičem. Tako kot povsod po naši občini, je tudi vsaka vas imela na polju svoje majske drevo in določeno uro, ko je na prvomajsko jutro prišla godba igrat budnico. Borovčani pa so znani tudi po tem, da vsako leto skupaj z vso vasjo spletejo presmec velikana, ki smo si ga lahko ogledali na cvetno nedeljo pri sv. maši v Markovcih. Skoraj vsakega pa so postregli tudi s kozarčkom dobrega vina. Vaški odbor Borovci se vključuje v vse aktivnosti in akcije, ki jih organizirajo društva, ter pridno pomaga pri ureditvi gasilskega doma, na katerega so vsi vaščani zelo ponosni. V minulem letu je vaški odbor v sodelovanju z domačimi društvi organiziral izlet na Gorenjsko v Gozd Martuljek, kjer so se ustavili tudi pri slapu. Po pripovedi predsednika je bilo zelo čudovito. Povabili so tudi mene in mi je, po pravici povedano, še danes žal, da sem ostal doma. Člani vaškega odbora so skupaj z društvi organizirali še tradicionalno martinovanje in krst mošta, vsi pa se prav dobro spomnimo njihovega tradicionalnega kolesarskega maratona, ki se mu lahko priključimo prav vsi občani.

Sosedje v Strelcih so prav tako postavljali prvomajsko drevo ter zaploskali godbi, ki je na prvomajsko jutro marsikaterega prebudila v najmanjši vasi naše občine. Vaški odbor Strelci je skupaj s športnim društvom v poletnih dneh organiziral srečanje vaščanov. Na predvečer sv. Miklavža je vaški odbor skupaj z Miklavžem in parkljem obiskal vse pridne in poredne otroke v vasi ter jih lepo obdaril. Praznovanje martinovega in

kostanjev piknik smo vaščani Prvencev in Strelcev praznovali skupaj. Dober pasulj, za katerega so Strelčani prinesli vrečo fižola in ki ga je skuhal predsednik vaškega odbora Prvenci Janez Golc, smo pojedli skupaj. Prav tako pa je, kot že nekaj let zapored, bilo praznovanje veselo in se je zavleklo pozno v noč. Predsednik vaškega odbora Strelci Davorin Zagoršek si med drugim želi, da bi bili uresničeni programi prejšnjega in sedanjega vaškega odbora ter vaščanov, saj je tudi vas Strelci del občine Markovci.

Že smo v Sobotincih, kjer buri duhove farma. Kot izgleda, tam svinjsko smrdi po apetitih preureditve farme v takšnem smislu, da bi nam okoličanom svinjsko smrdelo, njim pa lepo v malho letelo. Mislim, da jim ne bo uspelo, saj vaščani skupaj z vaškim odborom in občino budno spremljajo vso dogajanje okrog oddaje farm. Predsednik vaškega odbora Marjan Bratec pravi, da so tudi v njihovi vasi postavljali prvomajsko drevo in da so tudi njih v ranem majskega jutru prebudili zvoki markovske godbe. Sobotinčani pa se tudi vsako leto zamaskirajo in imajo svojo pustno skupino, ki se udeležuje pustnih povork. Prav v tem času, ko sva klepetala, pa si je predsednik pripravljaj dnevni red za sejo vaškega odbora, kjer so imeli med drugim na dnevnem redu priprave za krasitev božično-novoletnega drevesa.

Na koncu moram poudariti, da te štiri vasi zares skupaj dihamo, kar med drugim dokazuje tudi vsakoletna izvedba skupne gasilske vaje. Letos je bila v Sobotincih in smo jo poimenovali Polje 2003. Na koncu skupne vaje analiziramo, kaj je bilo prav in kaj ne. Tako letos kot tudi nekaj let nazaj ugotavljamo, da nam primanjkuje skupna in zaščitna oprema, ki je za zaščito gasilca najbolj potrebna.

Ko nekako strneš misli ob pripovedi vseh prvih mož po naših vaseh na polju, lahko vsem, ki se trudijo za kraj, kjer živimo, izrečem iskrene čestitke. Skrbijo za naše okolje, družabnost, druženje, ki ga je vsak dan manj, ter delajo prostovoljno brez plačila.

Ivan Golob

V VRTCU JE VESELO

Mesec december je mesec pričakovanj, nestrpnosti in veselja, kar je še posebej vidno pri otrocih. Da bi praznični december še polepšali, smo vzgojiteljice pripravile vrsto aktivnosti, ki potekajo že od konca novembra in se bodo zvrstile do novega leta.

Pripravljamo igrico Palčki pričakujejo Božička, s katero se bomo predstavile otrokom v vrtcu, učencem razredne stopnje, otrokom delavcev naše šole in predšolskim otrokom naše občine.

Ker je Božiček sporočil, da bo obiskal tudi naš vrtec, ga že težko pričakujemo in vsak dan spremenimo naš vrtec v pravo malo delavnico, kjer otroci izražajo svojo ustvarjalnost in domišljijo. Izdelali smo tudi palčke in z njimi okrasili vrtec ter okraske iz slanega testa, s katerimi smo okrasili našo smrečico. V kotičku kuhinja bomo spekli okusne piškote, da bo v vrtcu tudi praznično dišalo. Naučili se

V vrtcu Markovci so vzgojiteljice zaposlile tudi starše, ki so med delavnicami izdelovali mehke blazinice in novoletne voščilnice

bomo novoletno pesmico, s katero bomo pričakali Božička. V delavnicah smo skupaj s starši izdelali prijetno mehke blazinice za otroke, seveda pa nismo poz-

abili na novoletne voščilnice. Z njimi bomo zaželeli vsem, ki jih imamo radi, zdravo, srečno in uspešno novo leto 2004.

vzgojiteljica Cvetka Ferčič

IZ ŠOLSkih KLOPI

Lepo pozdravljeni vsi, ki v Listu iz Markovcev prebirate tudi našo šolsko stran. Včasih nam je na voljo le ena, včasih dve. Pred kratkim smo tudi na naši šoli zaključili 1. semester in zato smo se odločili, da bodo tokrat naši prispevki ustvarjalno obarvani, z izdelki, ki so nastali v tem času. Zvrstila so se pa tudi že nekatera tekmovanja, na katerih so se naši učenci zelo potrudili in dosegli čudovite rezultate.

ŠPORT

1. medobčinsko kolesarko prvenstvo osnovnih šol - 1. mesto: Primož Črešnik 8. a

2. medobčinsko prvenstvo v odbojki za starejše učenke in učence (7. in 8. razred)

Fantje so dosegli 1. mesto, dekleta pa 2. Obe ekipi sta se uvrstili v nadaljnje tekmovanje na področno prvenstvo.

3. medobčinsko tekmovanje v rokometu za starejše učenke in učence
Fantje so dosegli 4. mesto, dekleta pa 3.

RAZVEDRILNA MATEMATIKA

Državnega tekmovanja v Ljubljani so

se udeležili Aleksander Kelenc, Ana Nuša Pukšič, Samo in Blažka Pukšič. Aleksander Kelenc se je uvrstil na odlično 6. mesto in osvojil zlato državno priznanje.

LOGIKA

Na šolskem tekmovanju je tekmovalo 38 učencev in jih trinajst osvojilo bronasta priznanja.

Regijskega tekmovanja se je udeležilo 8 učencev, in sicer so učenci Denis Mlinarič, Matej Strelec, Niko Vlado Korošec in Aleksander Kelenc osvojili srebrna priznanja. Aleksander Kelenc pa je postal področni prvak in na državnem tekmovanju osvojil zlato

priznanje. Res čudoviti rezultati!!!

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

Na šolskem tekmovanju je sodelovalo 48 učencev iz sedmih in osmih razredov. Bronasto priznanje je doseglo 26 učencev. Trije najboljši učenci Elvedin Drndalaj, Urška Rojko in Sanja Zagoršek so se udeležili državnega tekmovanja v Ljutomeru. Vsi trije so osvojili srebrna priznanja. Elvedinu je manjkala le ena točka za zlato priznanje. Res škoda!

UČENCI, UČITELJI IN DELAVCI ŠOLE ŽELIMO VSEM OBČANOM PRIJETNE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO V LETU 2004!

Moja prijateljica

Vsak izmed nas potrebuje prijatelja, saj nam prijatelj stoji ob strani, nam pomaga in nas vzpodbuja. Mojo prijateljico verjetno poznate, ime ji je Petra Ljubec.

Petra ima kratke kot čokolada rjave lase, ki čudovito poudarijo njene oči. V očeh pogosto opazim, da izžarevajo toploto in veselje. Nos je ravno prav velik, njene ustnice pa se pogosto premikajo, saj rada govori. Za svoja leta je dovolj velika in primerno vitka. Najraje obleče jeans hlače in modro jopico. Njena najljubša jed je pica, pri srcu pa ji je tudi, če jo lahko poplakne s svojo najljubšo pijačo - koka kolo. Pri njej mi je najbolj všeč njen optimizem in dobra volja, le redkokdaj se kislo drži. Je zelo samozavestna in vedno pripravljena pomagati.

Večkrat mi pomaga pri učenju, posebej pri matematiki in fiziki. Ob tovrstnem druženju se zmeraj od srca nasmejeva, pogosto zaradi moje nevednosti. Velikokrat pa se s kolesi odpeljeva v naravo, kjer nastopi najin debatni krožek in tema je največkrat

ljubezenska. Poveva si vse male in velike skrivnosti in rada ji rečem, da je moj skrivni dnevnik. Skupaj sva doživeli že veliko zanimivih dogodivščin, zato ne bo težko ene od teh opisati.

Sončen in vroč poletni dan naju je kar vabil v toplice, zato sva se odločili, da jih obiščeva. Tja sva se odpeljali s kolesi, saj v vožnji zares uživava. Že na poti smeha ni primanjkovalo in ko sva prispeli na cilj, sva se udobno namestili in sledil je skok v osvežujočo vodo. Kmalu sva si privoščili hladno pijačo in pa seveda sladoled, ki ga ob takšnih priložnostih nikoli ne izpustiva. Ta dan sva zares uživali in Petra je večkrat dokazala, da je prava prijateljica.

Na koncu povem le še to, da prijateljice kot je Petra, ne najdeš na vsakem koraku in tudi sama se bom trudila za to, da tako ostane še naprej. Pa saj veste, kaj pravijo: Prijateljstvo je ena misel v dveh srcih.

Maja Bračič 8. b

Moj športni trener

Menim, da bi se moral s športom ukvarjati vsak človek. Sam se ukvarjam z nogometom in vsak športni klub ima tudi svojega trenerja. In res dober trener je zame tisti, ki vzpodbuja ekipo v dobrih in slabih trenutkih. Moj trener je vsekakor eden takšnih. Z vzpodbudnimi besedami nas bodri pred tekmo, med tekmo in tudi po njej. Ob njem smo vedno dobre volje, saj je tudi njemu nikoli ne zmanjka. Ime mu je Damjan, ima kostanjeve lase in nebesno modre oči. Ušesa ima primerno velika, nos pa izgleda kot planiška skakalnica. Čar njegovemu obrazu dajejo usta, ki so vedno nasmejana. Je športne postave, kar nam pove, da se tudi on rad ukvarja s športom. Igra nogomet pri Stojncih in igra mu gre dobro od nog. Njegove dobre lastnosti hitro opazimo, ker rad pomaga, rad je v družbi ljudi in je, kot rečemo, dober po duši. Njegova slaba lastnost je včasih ta, da preveč govori, a to verjet-

no spada k njegovemu delu.

Spomnim se, da smo neki dan nestrpno pričakovali tekmo in tudi sam sem bil že ves živčen in napet. Zelo dobro smo igrali, a tudi nasprotniki niso bili slabi. Bilo je že ena proti ena in kmalu za tem sem si izbral priložnost za gol. Preigral sem tri igralce in prišel z žogo v kazenski prostor. Že sem želel brcniti proti голу, ko me je nasprotni igralec podrl na tla. Začutil sem močno bolečino, kljub temu da je sodnik sodil kazenski strel za našo ekipo. Trener je takoj opazil, da je nekaj narobe in me odpeljal v bolnico. Tam sem šel na slikanje in ni bilo nič hujšega, le izvin noge. Všeč mi je bilo, da trenerju ni bilo vseeno zame in nasploh zdravje igralcev. V trenutku mu je bilo moje počutje pomembnejše od same igre in rezultata.

Spoznal sem, da je naš trener zelo skrben in dober in tudi zaradi njega imam rad nogomet.

Rene Vrabl 8. b

Moj boter

Vsak človek je zase svet, čuden, svetel in lep kot kakšna zvezda na nebu. Takšen je tudi moj boter. Spoznal sem ga, ko sem bil že velik fant. Močan stisk njegove roke mi je po žilah močnejše pognal kri in bilo mi je malo nerodno. Ko sem se zazrl v njegove sinje modre oči, ki so me prijazno opazovale, sem spoznal, da je dober človek, ki ga ni težko vzljubiti. Ob njem se zmeraj počutim varno, saj s svojo pokončno držo in močno osebnostjo izžareva svoj jaz. Rad dela in rad ima delo. Ko pripoveduje o službi, ugotavljam, da je zahtevna in naporna. V službi ostaja tudi po delovnem času, ker rad priskoči na pomoč sodelavcem, ki ga zato tudi spoštujejo. Rad se ukvarja s športom. Pred leti se je odločil, da bo postal nogometni sodnik, čeprav je težko našel čas za intenzivne treninge in zahtevne izpite. Če se le da, grem pogledat njegovo tekmo. Razveselim se, ko ga vidim, kako z lahkoto in nasmeškom teka po igrišču.

Da je res dober človek, sem spoznal tudi, preden sem prejel zakrament svete birme. Ves svoj prosti čas je žrtvoval za pomoč očetu pri raznih opravilih. Še kako prav so prišli njegovi nasveti in vzpodbude. Že sama prisotnost mirnega in nevzkipljivega človeka ljudem dobro dene, kaj šele njegove besede in misli, ki mi jih je posvetil na dan svete birme. Zdele so se mi kot nežna melodija, ki jih je povedal s svojim prijaznim glasom. Spoznal

sem, da lahko vedno računam nanj in upam, da mu bom lahko to dobroto tudi kdaj povrnil. Svoje poslanstvo botra opravlja z vso resnostjo in odgovornostjo, za kar sem mu seveda zelo hvaležen.

Nino Koletnik 8. a

V okviru dobredelne akcije Podari objem smo zbrali čez 250 knjig, ki so jih prispevali učenci naše šole.

Dragi kolega!

To pismo ti pišem, da bi te malce poučil, kako ti bo v šoli naslednje leto, ko boš v programu devetletke.

Kot prvo ti moram povedati, da ne boste imeli le šest ur, ampak včasih tudi sedem ali osem. In pouk se vam bo včasih začel že ob 7.40 in ne ob pol devetih. Tudi učni načrt se bo precej spremenil. Pri slovenščini vam bodo težili z govornimi nastopi in s spraševanjem "po novem". Mislim, totalna beda. Tudi pri naravoslovju bo drugače. Gnali vas bodo v gozd in težili s tekstnimi nalogami za oceno. Še en razlog, zakaj je devetletka brezvezna. Imeli boste tudi tri predmete, ki si jih boste sami izbrali. V mojem primeru je to šport, računalništvo in nemščina. K športu sem se prijavil, ker sem mislil, da bomo igrali nogomet, odbojko in košarko. A sploh ni tako. Učimo se nekakšnega orientacijskega dela, igramo tenis in hodimo v hribe. No, ta predmet je še v redu. A računalništvo ...?! Za zaspati. Učitelj nam bluzi, kaj je tip-

kovnica in kaj je miška. Totalno brezveze. K nemščini sem se prijavil, ker so mi starši svetovali, češ da jo bom rabil v srednji šoli. Zgodovina in zemljepis sta dokaj enaka osemletki. Matematika je za silo sprejemljiva. A angleščina! Za popeniti. Šica nam vsako uro teži o časih. Še dobro, da me ne uči ta nova, tam bi šele nastradal.

Skoraj bi pozabil največjo novost - beri težavo: PISNO OCENJEVANJE POVSOD. Komaj, da še diham. Niti pri tehniki si ne morem več odpočiti. Učitelj je v osemletki pozabil, kako se ocenjuje, zato je sedaj strašno strog. Nič boljše se mi ne godi pri likovni.

Torej, kolega, naslednje leto se bo treba malo učiti, drugače te bo mama vsak dan nasekala.

P. S. Ne beri pravopisnih in slovničnih napak, saj ne pišem pri slovenščini!!!

Tvoj frend Marko

Tudi sedmošolci radi ustvarjalno pišejo, in ko so brali Pavčkovo pesem Nova faca, so nastali zanimivi verzji kot nadaljevanje pesmi. Za lažje razumevanje preberite naprej Pavčkovo pesem.

Tone Pavček, Nova faca

*Danes je ful bedno,
je rekel in vrgel torbo vkraj
in ni se mu zdelo vredno
reči, kako in zakaj*

*kuha tako mulasto mulo.
Je slabo pisal test,
nabasal na kakšno krulo,
mu je prijatelj nezvest?*

*Nič. Čisto nič. Mulo pase.
In malo cvika, se zdi.
Zoprno leze vase,
a se dela, da ne boli.*

*Ja. Srečal je faco čedno
in je Amor izprožil lok.
Zdaj je vse izredno in bedno
od njenih oči in rok.*

*Naslednji dan do nje je šel,
nakar je njen prijatelj prišel.*

*Napodila ga je v klas,
izvedela, da je fantu všeč.
Zanjo je bil to en štos
in po hodniku odšla je smejoč.*

*Po pouku ga je poiskala
in po žepu pobrskala.
Dala mu je mobi številko
ter oddirjala po sestro Milko.*

*Fant odšel domov je ves vesel,
takoj v kopalnico zavil,
da na zmenku ne bi smrdel
in se z vročo čokolado pomiril.*

Blažka Pukšič 7. c

*In vendar je življenje vredno,
vsaj tako se mi zdi,
iz leta v leto bolj pomembno
od drobnih bednih stvari.*

*Vsak še tako majhen žarek upanja,
sreče, ljubezni, ki nam odžene skrbi,
pričara nam rajске kraljestvi
in misli ter dejavnost
usmeri v lepše dni.*

*Ko ljubljeno faco gledam le v mislih,
vse najlepše se zdi,
kakor uzrem jo na cesti,
razblini se kot milni mehurčki,
ki jih sploh ni.*

Samo Pukšič 7. c

*Naslednji dan do face gre,
da ji kar naravnost pove.
Se pred ogledalo je postavil,
in ves svoj govor petkrat zvalil.*

*Ko do punce je prišel,
čakala ga je huda stvar.
Z grenkim obrazom je od nje odšel,
za punco iz sanj več ni mu mar.*

Matej Štumberger 7. c

Basen: Slon in miš

Ta basen nas bo poučila o tem, da gre osel samo enkrat na led.

Nekega dne se je miš odpravila v džunglo. Tam je zagledala slona in se zelo prestrašila. Neopazno je želela odhiteti mimo njega. Toda slon jo je zagledal in se tako ustrašil, da je začel trobiti in se prestapljati, pri tem pa je majhno miš celo pohodil. Miška je na srečo preživela, odvlekla se je domov ter vse miši poučila o tem, kar je doživela v džungli. Sklenile so, da v džunglo ne gre nobena miš več.

Urška Slameršak 7. a

Drevo

Krasno si ti prelepo drevo,
ki spomladi cvetiš
in poleti zeleniš.

Ti v vročini senčico mi daješ,
da mi nikdar vroče ni,
ti privabljaš ptičko k sebi,
da mi lepo žvrgoli.

Ti v jeseni sadeže mi daješ,
hruško, jabolko, breskvo ali slivo,
včasih lepo,
včasih pa tudi gnilo.

Matej Strelec 7. r./9

KAKO JE PRINCESA NAŠLA LJUBEZEN

Za devetimi gorami in vodami je bilo nekoč kraljestvo. Vladala mu je ovdovela kraljica. Imela je črne lase in strog pogled. Z njo pa je živela tudi hčerka pokojnega moža. Ta je bila dobrega srca in je vsem pomagala v stiski.

Ko se je princesa nekega dne sprehajala po vasi, je zagledala revnega fanta. Stopila je k njemu in ga vprašala, kaj počne. Ta ji je odgovoril, da prodaja vrtnice. Princeska je kupila šopek in se odpravila domov. Po poti je razmišljala, zakaj ji je srce začelo hitreje biti, ko je zagledala fanta. Tedaj je spoznala, da se je vanj zaljubila. Spomnila pa se je, da mačehi to ne bo všeč, saj je fant reven. Odločila se je, da ji bo to zamolčala. Ko je prišla domov, jo je kraljica že čakala. Dejala ji je, da je zanjo že našla pravega moža. Bil je bogat princ iz dežele preko morja. Princesa se je odločila, da mačehi pove za fanta, v katerega se je zaljubila. Ko je kraljica to slišala, je princeso zaprla v sobo, sama pa odšla v klet. Revnega fanta je zaklela v vrtnico. Bela golobica pa je vse to videla. Naslednji dan je princeska spet odšla v vas. Na mestu, kjer je prejšnji dan stal fant, je ležala le vrtnica. Pobrala jo je in odnesla domov v svojo sobo. Tedaj je na okno priletela golobica in ji povedala, da je ta vrtnica fant, v katerega se je zaljubila. Dala ji je tudi napoj, ki bi spremenil vrtnico nazaj v fanta, kraljico pa v črva. Princesa je vlila napoj v vodo, v kateri je bila vrtnica. Naenkrat se je zaiskrilo in pred njo je stal fant. Odšla sta v sobo mačehe, kjer se je plazil črv. Dala sta ga golobici, ki ga je odnesla svojim mladičem za hrano.

Čez tri dni sta se fant in princesa poročila. Kmalu sta dobila otroke in srečno so živeli do konca svojih dni.

Maja Kostanjevec 5. a

Martinovo - alkohol ni za otroke

Za martinovo praznujemo praznik vina. Vsi smo zelo veseli. Po legendi naj bi sv. Martin 11. 11. ob polnoči hodil po vinskih kletih ter spreminjal mošt v vino. Na Ptuj se v tem času odpravijo v cerkev in tam krstijo majhen sod. Prijatelji povabijo znance in sorodnike na praznovanje in skupaj se veselijo. Za večerjo je pripravljena martinova gos, mlinci, rdeče zelje in pečena jabolka. Tudi pri nas doma se na ta dan mastimo s temi dobrotami. Potem se veselimo, plešemo, pojemo in nazdravljamo. Za otroke seveda ni primerno, da pijemo alkohol. Sama sem le nazdravila in spila le toliko, kolikor je dovolila mama. Sv. Martin praznuje 11. novembra svoj god, zato se na ta dan še posebej veselijo vsi Martini ali Martine. Je pa prav, da se ne pijančuje preveč, saj so lahko nekateri pijanci zelo nasilni, spravijo te v zadrego ali povzročijo nesrečo. Tega si pa nihče ne želi. Zato je treba piti po pameti, kot pravijo.

Nika Rožanc 4. d

NA RAZSTAVI MALIH ŽIVALI

V petek, 21. novembra, smo bili na razstavi malih živali, v ptujski knjižnici in v parku. Na razstavi smo videli želve, kokoši, dve gosi, razne vrste ptic, veliko zajčkov in tri hrčke. Meni so bile najbolj všeč ptice. Potem smo se odpravili v park pri železnici. Tam smo malicali in se zabavali. Nato smo šli v Knjižnico Ivana Potrča. Knjižničarka nam je povedala, koliko imajo knjig in nas peljala na ogled. Povedala je, na katerem oddelku so poučne knjige in knjige za prosti čas. Iz knjižnice smo šli še v sončni park. Videli smo spomenike in se igrali skrivalnice. Avtobus nas je vesele odpeljal domov.

Aljaž Mislovič 2. a

PRAZNIČNI DNEVI V ŠOLI

Zadnji mesec v letu poteka v veselem razpoloženju tudi za učence in učitelje razredne stopnje. Naše učilnice smo praznično okrasili, prepevamo, plešemo in s pravljicami privabljamo čudežne goste. Da bo veseli december še lepši, si bomo učenci in učitelji ogledali film Očkov vrtec, pridružili pa se nam bodo tudi starejši otroci iz vrtca. Sodelovali bomo na skupni zaključni prireditvi, ki bo 23. decembra, dneve pa nam bodo polepšale tudi vzgojiteljice z lutkovno igrico. Tudi starše bomo pritegnili k prazničnemu utripu. Izdelovali bomo praznične okraske, učitelji in učenci pa bomo s kratkim nastopom poskrbeli za prijetno druženje. Tako bomo zaključili leto in polni velikih načrtov skočili v novo.

V dneh pred prazniki so osnovnošolci izdelali že številne okraske in s tem v svoj šolski prostor vnesli prijetno praznično razpoloženje.

A nekaj velja tudi v novem letu: Kdor hoče v novo leto vstopiti, mora Silvestru nos poljubiti, darila odviti in obljubiti, da bo še bolj kot doslej radoveden in le ob sobotah malce poreden.
učiteljica Janja Hunjet

V NK Markovci pravijo:

"UPAMO TRDITI, DA SMO NA PRAVI POTI!"

Športno društvo Markovci, s trenutno edino delujočo sekcijo NK Markovci, združuje 156 članov, od tega 105 aktivnih igralcev v različnih selekcijah. V tekmovalni sezoni 2003/2004 sodelujejo v okviru tekmovanj MNZ Ptuj selekcije članov, veteranov, starejših dečkov (U-14) in cicibanov (U-10).

Kot je povedal predsednik NK Markovci Franci Golob, je v tekoči tekmovalni sezoni cilj predvsem formiranje članske ekipe, ki je v primerjavi s prejšnjimi leti zelo pomlajena. Rezultat je zato postavljen nekoliko v ozadje, zagotovo bo pa v naslednji sezoni drugače. Res pa je, da bi z nekoliko več športne sreče bili že letos na prvenstveni lestvici precej višje. Ekipa veteranov je po lanskem prvenstvu, ko je 1. mesto izgubila v zadnjih minutah zadnje tekme, ponovno dokaj uspešna v precej prenovljenem tekmovanju - dve skupini ekip na področju MNZ Ptuj.

Poudariti je treba, da člani ŠD Markovci še posebej veseli vedno boljše delo z mlajšimi selekcijami (U-10, U-14) in vključevanje staršev malih nogometašev v življenje in delo kluba. Naraščajnike učijo nogometne abecede trenerji iz vrst NK Markovci. Pri delu nam skrbno pomagajo tudi člani PGD Markovci, predvsem z varnimi prevozi na tekme.

Glede na vse povedano, upamo trditi, da

CICIBANI (U-10)-NK Markovci

smo na pravi poti.

Ob tekmovalnem segmentu dela ŠD Markovci pa ne smemo pozabiti prav tako pomembne aktivnosti društva, in sicer urejanje in vzdrževanje športnih objektov v Markovcih. Veliko je bilo že narejenega, veliko še načrtujemo. Tako je na igriščih v primernih pogojih možnost igranja

nogometa, odbojke na mivki, košarke, rokomet, badmintona ... Upamo lahko le, da bo to kmalu mogoče tudi v novi športni dvorani v Markovcih, je strnil svoje misli predsednik NK Markovci Franci Golob.

Robert Žnidarič

ZA VEDNO GASILSKI PRIJATELJI

25. oktobra 2003 je Območna gasilska zveza Ptuj (OGZ) organizirala 7. srečanje gasilskih veteranov. Udeležili so se ga tudi veterani Prostovoljnega gasilskega društva Markovci in veterani ostalih gasilskih društev naše občine.

Veterani PGD Markovci. Od leve sedijo Janez Obrnan, Jernej Zelenik, Vladko Štrafela in Janez Bezjak. Od leve stojijo: Kondrad Bezjak, poveljnik PGD Markovci Franc Prelog, član poveljstva Gasilske zveze Slovenije Janez Liponik, Alojz Foštnarič in Jože Bezjak.

Po uvodnih odpetih pesmih PGD Hajdoše in po uvodnih besedah pomočnika poveljnika zveze Marjana Megliča so o trenutnem stanju v gasilski organizaciji spregovorili član poveljstva Gasilske zveze Slovenije (GZS) Janez Liponik, predsednik OGZ Ptuj Franci Vogrinc in član predsedstva zveze, zadolžen za delo z veterani, Janez Markovič.

Srečanja se je udeležilo 127 veterank in veteranov iz mestne občine Ptuj ter občin Markovci, Hajdina in Zavrč. Veterani so obujali spomine na stare čase. Ugotavljali

so, da je nekdaj bilo zelo težko nabaviti gasilsko opremo in da si član društva lahko postal, če je poveljnik ugotovil, da si dovolj dober in sposoben. Nekdaj postati gasilec je bil prestiž in zaviranje tistih, ki to niso mogli postati. Gradili so gasilske domove in kupovali vprežne gasilke brizgalke. V fari so pajdašili župan, župnik in gostilničar. Požari, ki so takrat pustošili, so bili katastrofalni. Zgorelo je kar nekaj slamatih hiš, celo ljudje in živina. Časi so bili težki, a lepi.

Danes tehnika omogoča gasilcem, ki po

134 letih še vedno delujejo prostovoljno, povsem drugačne pogoje in od njih zahteva veliko več. Danes je veliko drugih nesreč, še posebej na cestah, kjer se gasilci srečujejo s povsem drugačnimi nevarnostmi, kot so nošenje eksplozivnih sredstev udeležencev, plini in nevarne snovi. Vendar pa je geslo prostovoljnih gasilcev še vedno enako - pomagati bližnjemu v nesreči.

Gasilci iz Nove vasi in Markovcev so pred novim izzivom. Prvi so že začeli graditi novi gasilski dom, Markovčani pa ga začinjajo v letu 2004. Pa ne za sebe, temveč v ponos vasi in premostitve težkim železnim časom iz leta 1950 in dalje, ko to v Markovcih s strani vladajoče politike ni bilo mogoče. Pa vendar so dočakali, pa čeprav po petdesetih letih.

Marjan Meglič, vodja srečanja, je poizvedel, kdo je najstarejši veterani na letošnjem srečanju. Pri gasilcih sta bila Janez Pučko iz PGD Ptuj in Janez Cajnko iz PGD Večlovlek, pri veterankah pa dve Alojziji Čeh iz PGD Podvinci.

Na srečanju sta veteranke in veterane pozdravila svetnik mestne občine Ptuj Edvard Rižner in podžupan občine Markovci Franc Kostanjevec. Druženje se je končalo s kosilom in pesmijo "Kol'ko kapljic, tol'ko let, bog nam daj na svet živeti" in z upanjem, da se naslednje leto ponovno srečamo.

Janez Liponik

AKTIVNOSTI V MESECU OKTOBRU

V mesecu oktobru - mesecu požarne varnosti so gasilci v občinskem poveljstvu Markovci izvedli dve pomembni vaji namenjeni usposabljanju in preverjanju usposobljenosti gasilcev. Prva je bila v Bukovcih, na objektu Vulkanizerstva Kolarič. Za to so se odločili, ker se gasilci zadnje čase zmeraj večkrat srečujejo z nevarnimi snovmi in visokimi temperaturami. Smisel takih taktičnih vaj je čim boljše spoznati morebitne nevarnosti in lociranje le teh. Sodelovala so društva iz občinskega poveljstva Markovci in PGD Zavrč. Druga vaja je bila izvedena v Sobotincih, kjer so sodelovali člani društev iz Borovc, Prvencev - Strelcev, Sobotincev in Zavrča. Vaja je potekala na gospodarskem poslopju iz katerega so izvajali tudi reševanje s pomočjo izolirnih dihalnih aparatov.

RŠ

Slika 2. Veteranke in veterani iz Nove vasi. V družbi regijskega poveljnika in člana poveljstva GZS stojijo od leve Janez Šmigoc, Janez Lah, Franc Kekec in predsednik PGD Nova vas Franc Panikvar. Od leve sedijo Ivana Kristovič, Rozalija Veršič, Julijana Peklar in Marija Rizman.